

мой разпрасни тъмнинѣ-тѣ, коя-то ми, помрачава умѣ, покажи ми пѣть-а, кой-то ще да ме доведе при тебе, за да се не изгуба и пропадна.

И тѣй като послѣдовахъ, ще да те избави невидима-та и всесилна-та Божія рѣка отъ заблужденіе и отъ много други безчисленны пороцы, и ще излѣе въ тебе прощеніе и премдрость и ще ти даде за желаніе-то тука на ставленіе; а тамъ не увѣдаемій вѣнецъ и безкрайно блаженство.

ЧАДО МОЕ!

И тѣй като длѣженъ ти задавамъ, сичките поминѣти наставленія, и нравоучителни изреченія: а като учитель съ тѣхъ ти оставямъ савѣтъ, по кого-то да се пазиншъ, отъ злы навикновенія, тѣ да бжди сѣко твое дѣло и навикновеніе стремително къмъ сѣка добродѣтель, и най послѣ да бждешъ на людскы-те и свои мило и любезво.

Знай, любимая моя Българска юносте! Че съсь плачь испѣвамъ слѣдователны тѣ стихове.